

[Karl Olsen.]

farefuld og dybt alvorlig. Vi har betrygget vor tilværelse ved at indtræde i de vestlige frie folks sikkerhedsorganisationer. Overalt omkring os går folkenes arbejde ud på at skabe det størst mulige nationale beredskab overfor tidens alvor. Kun hvis folket forstår Alvoren, forstår, hvad det kan komme til at gælde, er det muligt at samle folkets kræfter om de forholdsregler, der er nødvendige for, at staten kan være forberedt både indadtil og udadtil, hvis Alvoren kommer til at stige til storm.

Forslaget kan kritiseres, også fra konservativt hold. Man kan sige: Hvorfor krævede I ikke det og det? Som forholdene er i vort land med vidt forskellige meninger om denne sag, må selvfølgelig synspunkterne bøje sig mod hinanden. Vi siger det lige rent ud: ingen har fået fuldt og helt, hvad han ville, selvfølgelig ikke. Der er imidlertid givet os sådanne indrømmelser, at vi kan gå ind for det foreliggende forslag, og, som jeg sagde ved første behandling: de, der forlanger alt, de, der vil have deres egne tanker om politiske, økonomiske og folkelige principper fuldt og helt nedfældet i grundloven, vil selvfølgelig være skuffet over dette forslag, men de, der fornuftigt og besindigt jævnfører det nye grundlovsforslag med den gældende grundlov og søger at vurdere de ændringer, der er foretaget, vil erkende, at forslaget rummer en række nyttige forbedringer.

Jeg beder om, at man ikke lader sig forvirre, når f. eks. det ærede medlem hr. Bomholt kalder dette forslag for en god socialdemokratisk grundlov. Hans udtalelser i dag var forsigtigere og rigtigere. Den enkle sandhed om forslaget er, at det rummer en moderne, rationel forfatning, der svarer til, som jeg sagde før, det trin i udviklingen, vort politiske liv har nået.

Vi har fra konservativ side gjort en indsats for at styrke domstolenes stilling og øge beskyttelsen af den enkelte i forhold til statsmagten. Vi har gjort, hvad vi kunne for at nå længst muligt med hensyn til at sikre ejendomsretten. Vi har på dette

sidste område nået resultater. De kan måske kritiseres, men til kritikerne vil jeg sige: i sidste instans afgøres ejendomsretten ude i det danske folk. Vi kan lave 10 ejendomsretsparagraffer, men hvis ikke vi kan fastholde befolkningens store flertal på den private ejendomsrets grund, så vil i det lange løb sådanne paragraffer blive udhulet og undergravet. Vi nærer fuld fortrøstning til, at vore politiske synspunkter fortsat vil vinde frem i befolkningen. Det konservative folkeparti vil i det daglige arbejde her på rigsdagen, i den stadig løbende lovgivning, altid være på vagt overfor angreb på ejendomsretten.

Vort lands forfatning er et af de beredskabsarbejder, der kan klares. Det foreliggende lovforslag er vel motiveret og gennemarbejdet, og jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale det til vedtagelse i dette høje ting og senere ude i befolkningen.

Jørgen Jørgensen (Lejre): Alt tyder på, at rigsdagen stort set i enighed og samdrægtighed vil kunne samles om gennemførelsen af den nye grundlov, og sådan bør det også være. Grundloven er fundamentet, som folket i et demokratisk samfund bygger sin tilværelse på. Grundlovens enkelte paragraffer udtrykker principperne for samfundets opbygning; derefter bliver det rigsdagens opgave at forme den almindelige lovgivning, sådan at de ideer, som grundlovsparagrafferne udtrykker, kan virkeliggøres i samfundslivet, i befolkningens hverdag. Det er det, der er sket i Danmark, siden vi fik vor frie forfatning. Gennem hundrede år er det danske samfund ændret fra et stænder- og classesamfund til et samfund, hvor alle føler sig som ligemænd og ingen stand eller klasse har forrettigheder fremfor andre. Det, som her er sket, er i sandhed en udvikling til demokrati.

De bærende principper, som demokratiet bygger på, og som er kommet til udtryk i vor grundlovs bestemmelser, ændres ikke fra tiår til tiår, men de ydre vilkår ændres og gør nye arbejdsformer nødvendige, og